

เรื่องอื้อฉาวทางการเงิน - 8 กลโกง เรื่องอื้อฉาวตลอดกาล

เป็นเรื่องเศร้าที่ความจริงของโลกธุรกิจและการลงทุนคือการเกิดเรื่องอื้อฉาวการทุจริตทางการเงินและการฉ้อโกง นักลงทุนควรตระหนักเสมอ ว่ามีบริษัทและคนที่ทำผิดจรรยาบรรณอยู่ และเรื่องอื้อฉาวทางการเงินสามารถทำให้การลงทุนของพวกเราสิ้นค่าได้อย่างรวดเร็ว

Image Source: Prazis Images / Shutterstock.com

เรื่องอื้อฉาวทางการเงินต่อไปนี้เป็นเรื่องที่โด่งดังที่สุดในประวัติศาสตร์และแสดงให้เห็นว่า คนหัวหมอสามารถหลอกลวงนักลงทุนเพื่อหาประโยชน์ให้กับตัวเองได้อย่างไร

- Enron (กรณีศึกษาเอ็นรอน)
- WorldCom (กรณีศึกษาเวิลด์คอม)
- Mississippi Bubble (กรณีศึกษาวิกฤตฟองสบู่มิสซิสซิปปี)
- Charles Ponzi's Ponzi Scheme (กรณีศึกษาแผนกลโกงของพอนซี)
- Bernie Madoff (กรณีศึกษาเบอร์นี เมดอฟ)
- 2008 Global Financial Crisis (กรณีศึกษาวิกฤตการเงินโลกปี 2551)
- Wirecard (กรณีศึกษา Wirecard)
- 1MDB (กรณีศึกษาคดี 1MDB)

▪ Enron – กรณีศึกษาเอ็นรอน

Image Source: wrangler / Shutterstock.com

เรื่องอื้อฉาวแผนการฉ้อโกงเอ็นรอนอาจจะนับว่าเป็นเรื่องที่โด่งดังที่สุดในเรื่องอื้อฉาวการเงินในวอลสตรีท เอ็นรอนเป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจด้านพลังงานชั้นนำและเติบโตอย่างรวดเร็วในตลาดหุ้น ในช่วงปี 2534 การฉ้อโกงดังกล่าวทำให้นักลงทุนสูญเสียเงินถึง 74 พันล้านดอลลาร์ เจฟ สกิลลิง ประธานกรรมการบริหารบริษัท และแอนดรูว์ ฟาสโทว์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารด้านการเงิน ได้ควบคุมแนวทางปฏิบัติด้านบัญชีเพื่อเพิ่มรายได้และอำพรางหนี้สินบริษัท ส่งผลให้บริษัท

ที่ดูเหมือนจะเป็นบริษัทที่ทำกำไรได้มากที่สุดในประวัติศาสตร์ แท้จริงแล้วเป็นหนี้ก้อนโต ภาพลักษณ์ของงบการเงินที่ดี และรายได้มหาศาลที่บริษัทได้รับทำให้บริษัทเอ็นรอนสามารถซ่อนเงื่อนงำได้

ในปี 2541 และปี 2554 พบว่ามีการฉ้อโกงเกิดขึ้นมากที่สุด ส่งผลให้ราคาหุ้นสูงถึง 90.56 ดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงนี้ เคน เลย์ ประธานกรรมการบริหาร ได้มอบอำนาจให้แก่สก็ลลิง ในการดำเนินการสิ่งต่าง ๆ ได้มากพอที่จะทำให้เขาสามารถ ตกแต่งบัญชีบริษัทได้อย่างง่ายดาย บริษัทสามารถเพิ่มขยายมูลค่าทรัพย์สินและรายได้มากขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง นโยบายบริษัท โดยการปรับมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market to Market) บริษัทสามารถขยายมูลค่าทรัพย์สิน และรายได้เพิ่มเติมจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายของบริษัท นอกจากนี้ หนี้หลายพันล้านดอลลาร์ยังถูกโยกจากงบการเงิน และถูกซ่อนไว้ในบริษัทเปลือกหรือบริษัทตัวแทนซึ่งไม่ได้มีการดำเนินธุรกิจใด ๆ อย่างบริษัทเคย์แมน ไออร์แลนด์ (Cayman Islands) การฉ้อโกงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อ Skilling เข้ายึดครองบริษัทและนั่งตำแหน่งประธานบริษัทแทนเลย์

ในปี 2554 การโกงของบริษัทไปต่อไม่ได้ และบริษัทก็ได้ล้มละลาย จึงทำให้เคน เลย์, เจฟ สกิลลิง, แอนดรูว์ ฟาสโรว์ และ ผู้รู้เห็นอื่น ๆ ถูกจับกุม ฟาสโรว์ และสกิลลิง ถูกจำคุก 6 และ 12 ปี ตามลำดับ เคน เลย์ เสียชีวิตลงก่อนการพิจารณาโทษ อย่างไรก็ตามเรื่องอื้อฉาวไม่เพียงนำไปสู่การล่มสลายของเอ็นรอนเท่านั้น แต่รวมไปถึงการปลด อาเธอร์ แอนเดอเซน ออกจาก ตำแหน่งผู้สอบบัญชีของบริษัทเอ็นรอนซึ่งจากการที่เขาเพิกเฉยต่อการทุจริตทางการเงินและช่วยปกปิดความผิดดังกล่าว จึงถือว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งในเรื่องอื้อฉาวทุจริตทางการเงินที่โด่งดังที่สุดในสหรัฐอเมริกาจนถึงปัจจุบัน

▪ The Worldcom – กรณีศึกษาเวิลด์คอม

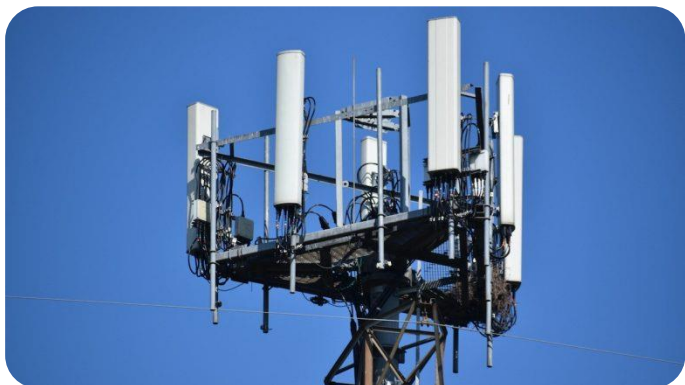

Image Source: ArtisticOperations – Pixabay.com / License: CC0 Public Domain

ในช่วงปี 2543 บริษัทเวิลด์คอมถือเป็นบริษัทโทรคมนาคมที่ใหญ่ที่สุดเป็นลำดับที่สองในสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตาม ในปี 2545 บริษัทได้ล้มละลายหลังจากที่ไม่สามารถปกปิดบัญชีการทุจริตของบริษัทได้ ในช่วงปี 2543 บริษัทโทรคมนาคมดังกล่าวมีผลประกอบการที่ดี เนื่องจากการใช้โทรศัพท์มือถือมีการเติบโตเพิ่มมากขึ้น แต่บริษัทกลับตกอยู่ ภายใต้อาณัติผู้สอบบัญชี ผู้บริหารบริษัทเวิลด์คอมจึงทำการแต่งงบการเงินของบริษัท ให้มีรายได้ และบันทึกค่าใช้จ่าย ของบริษัทเพื่อให้ดูเหมือนว่าบริษัทยังคงมีผลประกอบการที่ดีและมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง

เหล่านักลงทุนจึงเชื่อว่าหุ้นของบริษัทยังควรค่าแก่การลงทุนอยู่ จึงทำให้มูลค่าหุ้นของบริษัทได้ขึ้นสูงถึง 180 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จึงนับว่าเป็นบริษัทที่มีมูลค่ามากที่สุดในโลกในช่วงเวลาดังกล่าว แต่เมื่อผู้สอบบัญชีพบเบาะแสว่ารายได้และกำไรที่บริษัทได้รับมีมากเกินไปจริงมากถึง 7 พันล้าน จึงทำให้ราคาหุ้นร่วงลงอย่างรวดเร็วจาก 60 ดอลลาร์ เป็น 1 ดอลลาร์ บริษัทจึงยื่นฟ้องขอคุ้มครองล้มละลายและต่อมากลายเป็นบริษัท MCI ซึ่งเป็นบริษัทที่ถูกปรับโครงสร้างให้เล็กลง ต่อมา MCI ถูกซื้อโดย Verizon Communication

ในปี 2549 เบนนาร์ด เอ็บเบอร์ส ถูกตัดสินให้จำคุกเป็นเวลา 25 ปี อย่างไรก็ตาม เขาเพิ่งได้รับการปล่อยตัวเมื่อไม่นานนี้ หลังได้รับโทษจำคุกแล้วเป็นเวลา 15 ปี และได้เสียชีวิตลงหลังจากนั้นไม่นาน เรื่องอื้อฉาวของบริษัทเวิลด์ คอมยังคงเป็นหนึ่งในเรื่องอื้อฉาวของบริษัทที่ใหญ่ที่สุดในโลกที่ทำให้นักลงทุนขาดทุนจากการลงทุนนี้ราว 180 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีลูกจ้างกว่าหนึ่งพันคนต้องตกงาน

■ Mississippi Bubble – กรณีศึกษาวิกฤตฟองสบู่มิสซิสซิปปี

Image Source: Everett Historical / Shutterstock.com

หนึ่งในเรื่องอื้อฉาวทางการเงินครั้งแรกที่บันทึกไว้คือ ฟองสบู่มิสซิสซิปปี นอกจากนี้ยังเป็นหนึ่งในเรื่องราวที่แปลกประหลาดที่สุดในประวัติศาสตร์การเงินที่เกี่ยวข้องกับนักเศรษฐศาสตร์สุดพิลึกชาวสก๊อตแลนด์ ระบบเศรษฐกิจฝรั่งเศสและเป็นหนึ่งในธนาคารแห่งแรกที่ออกพันธบัตรด้วยเหตุผลบางอย่าง ดยุกแห่งเมืองออร์เลอองส์ซึ่งทำหน้าที่เป็นสำเร็จราชการแทนพระองค์ในฝรั่งเศส จึงได้แต่งตั้งจอห์น ลอร์ ผู้ลี้ภัยจากอังกฤษ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระบบเศรษฐกิจฝรั่งเศสเป็นอัมพาตเนื่องจากหนี้สิน และจอห์น ลอร์ ได้รับอำนาจในการแก้ปัญหา หนึ่งในทางออกของปัญหาที่จอห์น ลอร์ เสนอให้ดำเนินการคือ การจัดตั้งการผูกขาดที่ควบคุมโดยรัฐบาล เพื่อสร้างรายได้ให้กับรัฐ อีกวิธีหนึ่งคือ ตั้งธนาคารใหม่ที่ออกพันธบัตร ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ในเวลานั้น หนึ่งในการผูกขาดที่จัดตั้งขึ้นตามแนวคิดของลอร์ คือ บริษัทมิสซิสซิปปีซึ่งควบรวมบริษัทที่ทำการค้าในหลุยเซียนาเป็นบริษัทเดียว

ลอร์ได้รับอนุญาตให้ออกหุ้นใหม่จำนวน 50,000 หุ้น แต่นักลงทุนจำเป็นต้องวางเงินมัดจำ จำนวน 15% ของราคาหุ้น นอกจากนี้เขายังสามารถออกหุ้นได้อีกจำนวน 30,000 หุ้น จึงทำให้เหล่านักลงทุนแห่ไปซื้อหุ้น ราคาหุ้นเพิ่มขึ้นจาก 500 ลิฟวร์ เป็น 10,000 ลิฟวร์ ภายในไม่กี่เดือน ลอร์สามารถสร้างรายได้จำนวนมากจากการที่เขาได้เงินมากพอให้รัฐบาลฝรั่งเศสกู้ยืมเงินเพื่อนำไปชำระหนี้ประเทศได้

ปัญหาคือนักลงทุนจำเป็นต้องใช้เงินสดจำนวนมากในการซื้อหุ้น และธนาคารของลอร์จะต้องพิมพ์ธนบัตรออกมามากขึ้นเมื่อลอร์ตระหนักว่าทั้งมูลค่าสกุลเงินและราคาหุ้นสูงเกินจริง เขาจึงพยายามลดค่าเงินทั้งสองด้วยวิธีการของเขา นำเสียดายที่สิ่งนี้ส่งผลให้เกิดการขายอย่างบ้าคลั่ง นักลงทุนเทขายหุ้นแล้วแลกเปลี่ยนสกุลเงินเป็นทองคำ ในที่สุดบริษัทก็ล้ม ทั้งหุ้นและสกุลเงินฝรั่งเศสต่างไม่มีมูลค่า ปัญหาที่ไม่สามารถควบคุมได้กระจายเป็นวงกว้าง ลอร์ถูกไล่ออกและหลบหนีจากปารีส

▪ Ponzi – กรณีศึกษาชาร์ล พอนซี

Image Source: Monster Studio / Shutterstock.com

แผนการของชาร์ล พอนซี ไม่ใช่เรื่องอื้อฉาวทางการเงินที่ใหญ่ที่สุดและไม่ใช่เรื่องแรก พอนซีมีชื่อเสียงในฐานะศิลปินนักต้มตุ๋นมานาน ก่อนที่แผนการนี้จะทำให้เขาโด่งดัง

แต่มันก็คุ้มค่าที่จะกล่าวถึง เพราะนี่ถือเป็นเรื่องใหญ่ในเวลานั้นที่การแชร์ลูกโซ่กลายเป็นที่รู้จักในปัจจุบัน ในนามแผนการของพอนซี ในปี 2462 พอนซีได้วางแผนซื้อขายระหว่างประเทศ (IRCS) ซึ่งเป็นบัตรที่สามารถที่ใช้จ่ายได้แทนตราไปรษณียากร เขาเชื่อว่ามีโอกาสที่จะซื้อคูปองลดราคาในยุโรปแล้วไปแลกเปลี่ยนในสหรัฐอเมริกา เขาสร้างรายได้จากนักลงทุนโดยสัญญาว่าจะให้ผลตอบแทน 100% ภายใน 90 วัน

แผนการนี้ได้รับแรงผลักดันอย่างรวดเร็วและเขาสามารถสร้างรายได้มากขึ้น เมื่อถึงจุดหนึ่งเขาทำเงินได้ถึงหนึ่งล้านดอลลาร์ต่อวัน แม้ว่าแผนการนี้กลายเป็นเรื่องใหญ่ที่เติบโตอย่างรวดเร็ว แต่พอนซีพบว่าเขาสามารถจ่ายผลตอบแทนที่สัญญาไว้ให้กับนักลงทุนจากนักลงทุนรายใหม่ได้อย่างง่ายดาย จึงทำให้นักลงทุนนำเงินกลับมาลงทุนอีก ในความเป็นจริงเขามีเงินจำนวนมากไหลเข้ามาในแผนการ เขาจึงสามารถใช้ชีวิตที่ฟุ่มเฟือยได้ แต่แผนการนี้พังทลายลงภายในหนึ่งปีเพราะหลายบทความในบอสตันโพสต์ (Boston Post) ทำให้นักลงทุนมีการเรียกร้องเงินของพวกเขาคืน

พอนซีลงเอยด้วยการต้องเข้าไปใช้ชีวิตในเรือนจำ เขาได้เปิดตัวกลโกงใหม่หลังจากที่ถูกปล่อยตัว แผนการพอนซีและการแชร์ลูกโซ่เป็นสิ่งผิดกฎหมายในหลายประเทศ ซึ่งวิธีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับนักลงทุนจะคล้ายคลึงกันโดยใช้เงินจากนักลงทุนหน้าใหม่มาจ่ายผลตอบแทนให้นักลงทุนเดิมและทั้งสองวิธีต่างก็ไม่ยั่งยืน ความแตกต่างคือแผนการของพอนซีจะมีผู้ประกอบการกลางรายหนึ่งที่สรรหานักลงทุน ในขณะที่การแชร์ลูกโซ่สนับสนุนให้นักลงทุนแต่ละรายสรรหานักลงทุนรายใหม่

▪ Bernie Madoff – กรณีศึกษาเบอร์นี เมดอฟฟ์

Image Source: Energepic.com – Pexels.com /
License: CC0 Public Domain

ในปี 2551 อาณาจักรกองทุนเฮดจ์ฟันด์ของเบอร์นี มาดอฟฟ์ถูกเปิดเผยว่าเป็นการฉ้อโกงอีกเรื่องหนึ่งในวอลล์สตรีทและเป็นแผนการของพอนซีที่ใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ เรื่องนี้ยังมีความพิเศษตรงที่ไม่ได้เกิดกับคนทั่วไป แต่เป็นนักลงทุนและผู้จัดการกองทุนที่ร่ำรวยซึ่งถูกหลอกและประสบกับความสูญเสีย มาดอฟฟ์แสดงผลตอบแทนที่น่าประทับใจแต่เต็มไปด้วยความฉงนต่อกองทุนบริหารความเสี่ยงของเขา คาดว่า

เขาลงทุนในหุ้นบลูชิพจากนั้นก็มีส่วนร่วมในหลักทรัพย์ลงทุนโดยการซื้อตราสารสิทธิใน S&P 500 ความจริงที่ว่าเงินทุนของเขาดูเหมือนจะสร้างผลตอบแทนที่มั่นคงและมีความผันผวนต่ำ หมายความว่าเขามีเงินทุนใหม่ที่ไหลเข้ามาอย่างต่อเนื่อง มีนักลงทุนน้อยมากที่ถอนเงิน ดังนั้นเขาจึงซ่อนความลับไว้ได้นาน ในที่สุดหลังจากวิกฤตการเงินโลก ปี 2551 เป็นที่ชัดเจนว่าความลับกำลังจะถูกเปิดเผย ลูกชายของเมดอฟฟ์ได้รายงานสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (SEC) โดยรวมแล้วนักลงทุนสูญเสียเงินไป 64 พันล้านดอลลาร์ แม้ว่าเงินจะไม่มีอยู่จริงตั้งแต่แรก และในที่สุดเมดอฟฟ์ก็ถูกตัดสินจำคุก 150 ปี

เมดอฟฟ์เริ่มต้นด้วยธุรกิจถูกกฎหมาย แต่ยังไม่ได้แสดงชัดเจนว่ากลายเป็นแผนการของพอนซีเมื่อใด บางคนเชื่อว่าการฉ้อโกงเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2523 ซึ่งหมายความว่าเขาดำเนินแผนการนี้มานานถึง 20 ปี สัญญาณอันตรายถูกยกระดับขึ้นโดยที่ปรึกษาการลงทุนและนักธุรกิจมานานก่อนที่กองทุนจะล่มสลาย แต่ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (SEC) เพิกเฉยต่อคำเตือนของพวกเขา นอกจากนี้ยังปรากฏว่านักลงทุนบางคนรู้ว่าผลตอบแทนนั้นดีเกินกว่าจะเป็นจริง แต่ความโลภบดบังการตัดสินใจของพวกเขา

▪ วิกฤตการเงินโลกปี 2551

Image Source: Light And Dark Studio / Shutterstock.com

วิกฤตการเงินโลกปี พ.ศ. 2551 มักถูกมองว่าเป็นวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งไม่นับรวมในเรื่องอื้อฉาวทางการเงิน อย่างไรก็ตาม หลายสาเหตุของวิกฤตคือการทำผิดจรรยาบรรณ ผลประโยชน์ทับซ้อน และการฉ้อโกงขององค์กร โดยหน่วยงานจัดอันดับได้รับเงินจากผู้ออกหลักทรัพย์เพื่อให้การจัดอันดับเครดิตเกรดการลงทุนหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงมาก

สิ่งนี้นำเสนอประโยชน์ทับซ้อน เนื่องจากหน่วยงาน จัดอันดับมีแรงจูงใจจากเงินที่ได้ ทำให้มองข้ามความเสี่ยงที่แท้จริง ถัดไปผู้บริการด้านสินเชื่อที่อยู่อาศัยมักจะสนับสนุนให้ผู้ซื้อบ้านพูดเกินจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินและรายได้ของพวกเขา เพื่อให้ใบสมัครขอสินเชื่อได้รับการอนุมัติ พวกเขาจะใช้กลยุทธ์การขายเชิงรุกเพื่อขายสินเชื่อ และต่อมาพบว่าธนาคารมีการกระทำ ผิดกฎหมายในการยึดทรัพย์สินที่ได้จากการจำนอง ธนาคารมักขายหลักทรัพย์ให้กับนักลงทุนที่รู้ว่ามีความเสี่ยง ในบางกรณี ธนาคารก็ขายพอร์ตหลักทรัพย์แบบเดียวกับที่พวกเขาโปรโมตให้กับผู้จัดการกองทุน นอกจากนี้ธนาคารยังออกผลิตภัณฑ์ เพื่อช่วยให้กองทุนบริหารความเสี่ยงสามารถทำกำไรได้เมื่อตลาดสินเชื่อที่อยู่อาศัยราคาตก

หนึ่งในตัวเร่งวิกฤตหลักคือเลห์แมน บราเธอร์ส ซึ่งถูกฟ้องล้มละลายและไม่สามารถประกันตัวได้ ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิด การถอนตัวของธนาคารซึ่งเป็นวิธีที่น่าสงสัยมากในการประเมินมูลค่าสัญญาซื้อคืนในงบดุล ช่องโหว่ในมาตรฐานการบัญชี ทำให้พวกเขาสามารถใช้ข้อตกลงการซื้อคืนเพื่อซ่อนขอบเขตที่แท้จริงในการใช้เงินกู้ดำเนินธุรกิจและการจัดการหนี้ ของพวกเขา

บริษัททั้งหมดเหล่านี้ต่างมีปัญหาด้านธรรมาภิบาลซึ่งมีส่วนทำให้เกิดวิกฤต อย่างที่เราทราบกันดีว่าจะส่งผลให้เกิด ความผิดพลาดของตลาดหุ้นครั้งใหญ่และภาวะถดถอยทางการเงิน คนส่วนใหญ่มองว่าวิกฤตการเงินโลกเป็นเหตุการณ์ ที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ แต่สำหรับผู้ที่ไม่ได้ดูอย่างใกล้ชิดกลับพบว่า มีสัญญาณเตือนการลงทุนและสัญญาณอันตรายมากมาย

■ Wirecard – กรณีศึกษา Wirecard

Image Source: TZIDO SUN / Shutterstock.com

การฉ้อโกงที่เพิ่งค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ คือ Wirecard ได้กลายเป็นหนึ่งในเรื่องอื้อฉาวทางการเงินที่ใหญ่ที่สุด ของยุโรป Wirecard เป็นสมาชิกของหุ้นชั้นนำ ของเยอรมนีและเป็นหนึ่งในเรื่องราวความสำเร็จด้าน เทคโนโลยีทางการเงินที่ใหญ่ที่สุดในโลก ได้ทรุดตัวลง ในเดือนมิถุนายนปีนี้ การฉ้อโกงที่เกิดขึ้นกับ Wirecard นั้นไม่ธรรมดา Wirecard เป็นบริษัทที่ทำธุรกรรม การชำระเงินในนามของร้านค้า ในบางประเทศ Wirecard ใช้บริษัทในเครือเพื่อดำเนินธุรกรรมชำระเงินเหล่านี้ ในนามของบริษัทเอง

เมื่อถึงจุดหนึ่ง บริษัทเริ่มรายงานรายได้สมมติจากบริษัทในเครือ ซึ่งในที่สุดก็กลายเป็นผลกำไรจำนวนมากของ Wirecard เมื่อนักวิเคราะห์ นักลงทุน และนักข่าวต่างตั้งคำถามถึงการขาดกระแสเงินสดจากบริษัทในเครือ Wirecard ระบุเงินสด ทั้งหมดถูกถือครองในบัญชีเอสโครว์ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ หมายความว่าเงินสดของบริษัทอยู่ในบัญชีเดียวกับที่บัญชีที่ดำเนิน ธุรกรรมทางการเงิน ดังนั้นจึงยากที่จะโต้แย้ง เมื่อสื่อและผู้สื่อข่าวความลับบริษัทมาแฉได้กล่าวหาว่าไม่มีรายได้อยู่จริง Wirecard จึงกล่าวหาว่าพวกเขาพยายามจัดการราคาหุ้นสำหรับผู้ขายชอร์ต พวกเขายังฟ้องสำนักสื่อ Financial Times ถึงเรื่องนี้ ซึ่งส่งผลให้หน่วยงานกำกับดูแลของเยอรมนีดำเนินการตรวจสอบนักข่าวมากกว่าที่จะตรวจสอบบริษัท นี่เป็น รูปแบบที่คุ้นเคย เมื่อเรื่องอื้อฉาวทางการเงินเกี่ยวข้องกับบริษัทที่อยู่ในบัญชีรายชื่อ

ฝ่ายบริหารของบริษัทมักจะกล่าวหาผู้ขายชอร์ตและกองทุนบริหารความเสี่ยง ว่าพยายามจะเข้ามาจัดการกับราคาหุ้น ในหลายกรณีหน่วยงานกำกับดูแลเองด้วยการเข้าข้างบริษัท เพราะกลัวผลกระทบจากเรื่องอื้อฉาวทางการเงิน ที่อาจเกิดขึ้นกับความเชื่อมั่นของนักลงทุน ในที่สุด KPMG ก็ถูกขอให้ตรวจสอบและยืนยันว่ามีช่องโหว่ในงบการเงิน ปรากฏว่าสินทรัพย์สภาพคล่องประมาณ 2 พันล้านดอลลาร์ไม่มีอยู่จริง ภายในไม่กี่วันราคาหุ้นก็ทรุดตัวลงจาก 100 ยูโร เป็นศูนย์ Wirecard ซึ่งมีมูลค่า 28 พันล้านดอลลาร์ในช่วงเวลาหนึ่ง ตอนนี้กลับมีหนี้สินล้นพ้นตัว นี่จึงถึงเป็นหนึ่งในคดีฉ้อโกงทางการเงินที่ใหญ่ที่สุดของเยอรมนีและยุโรป

■ กรณีศึกษาดีกองทุน 1MDB

Image Source: Yulia – Pexels.com /
License: CC0 Public Domain

หนึ่งในเรื่องอื้อฉาวทางการเงินที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย เริ่มขึ้นในปี 2552 และเรื่องนี้ยังคงไม่ถึงตอนจบ เรื่องราวของ 1 Malaysia Development Berhad (1MDB) เกี่ยวข้องกับนายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย ในขณะนั้น คือ นายโกลด์แมน แซคส์ และภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ที่นำแสดงโดยลีโอนาร์โด ดิคาปริโอ ที่กล่าวถึงโหลว โจ้ นักการเงินหนุ่มผู้อยู่เบื้องหลังการฉ้อโกง ซึ่งขณะนี้เป็นผู้ลี้ภัยระหว่างประเทศ ในปี 2552 นายนาจิบ ราซัค นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ได้เปิดตัวกองทุน 1MDB เพื่อพัฒนาเชิงกลยุทธ์โดยมีรัฐบาลมาเลเซียเป็นเจ้าของ

หนึ่งในวัตถุประสงค์ของกองทุนคือ การลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) และโครงการระดมทุนเพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจของมาเลเซีย จากนั้นกองทุนได้จัดตั้งบริษัทและกิจการร่วมค้าโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะในบรรดาการลงทุน บริษัทที่ผลิตภาพยนตร์ฮิตเรื่อง “Wolf of Wall Street” ในปี 2552 และ 2563 นายโกลด์แมน แซคส์ ช่วยให้ 1MDB ทำรายได้ถึง 6.5 พันล้านดอลลาร์จากการขายพันธบัตร อย่างไรก็ตามภายในสองปี กองทุนได้ผิฉาดการชำระเงินกู้ และปรากฏว่าเงิน 700 ล้านดอลลาร์ที่เป็นของกองทุนโอนเข้าสู่บัญชีธนาคารของนายราซัค หลังจากเกิดเรื่องอื้อฉาวพรรคของนายราซัคสูญเสียบ้านเป็นครั้งแรกในรอบหลายทศวรรษ และเขาได้พยายามดิ้นรนที่จะหนีออกนอกประเทศ

ตั้งแต่นั้นมาก็มีการยกยอกเงินมากถึง 4.5 พันล้านดอลลาร์โดยเจ้าหน้าที่คนสำคัญ ผู้กระทำความผิดปกปิดเส้นทางการเงินของพวกเขาโดยการโอนเงินไปมาระหว่างบัญชีบริษัทเปลือก การสืบสวนยังคงดำเนินต่อไป แต่เป็นที่ชัดเจนว่าเงินจำนวนหลายพันล้านได้หายไปและถูกใช้เพื่อซื้อเครื่องบินและเรือยอชท์หรู นอกจากนี้ยังใช้เพื่อไลฟ์สไตล์ที่ฟุ่มเฟือยของโหลว โจ้ นักแสดงหลักในมหากาพย์นี้ต่างก็อ้างว่าพวกเขาบริสุทธิ์โดยโยนความผิดให้กัน อย่างไรก็ตามธนาคารยักษ์ใหญ่ โกลด์แมน แซคส์ ตกลงที่จะระงับข้อพิพาทด้วยเงินมูลค่า 3.9 พันล้านดอลลาร์ ให้กับรัฐบาลมาเลเซียสำหรับการฉ้อโกงในครั้งนี้

▪ บทสรุป - เรื่องอื้อฉาวทางการเงินที่โด่งดังในประวัติศาสตร์

บางครั้งการที่เราไม่คำนึงถึงการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานซึ่งมีส่วนในการตัดสินใจเพื่อเลือกซื้อหุ้นสักตัว คุณอาจพบว่าตัวเองได้ลงทุนในบริษัทที่เกิดเรื่องอื้อฉาวทางการเงินได้ แม้ว่าสัญญาณอันตรายจะแสดงให้เห็น แต่ความอื้อฉาวทางธุรกิจก็ไม่สามารถคาดเดาได้ นอกจากการเฝ้าระวังสัญญาณเตือนแล้ว สิ่งที่คุณสามารถทำได้ คือ บริหารความเสี่ยงในการลงทุนให้เหมาะสม ซึ่งเป็นการจัดสรรสินทรัพย์สำหรับการลงทุนและประเภทสินทรัพย์ที่หลากหลายที่ดีที่สุด

ต้นฉบับจาก:

Lehner Investments. Financial Scandals – 8 of the biggest financial frauds, scandals and ponzi schemes of all time. Retrieve from: <https://www.lehnerinvestments.com/en/biggest-financial-scandals-fraud-ponzi-schemes/?fbclid=IwAR11y5nonxYZAEDezA78SHYcxLUMxeJzSVxK7vBG9SwHil5WOr7uZ18Hq1U>

กลุ่มวิเทศสัมพันธ์

สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ

Email: frsec@cad.go.th, cad.frsec@gmail.com

Facebook: Coop Auditing Foreign Unit